Dopen is knopen

1. Gezin

Vader en moeder zijn...

Een roze wolk?

Dit is de eerste brief in de serie die over het gezin gaat. Misschien is jullie eerste kind geboren en je vormt nu samen een gezin. Misschien hebben jullie al eerder (een) kind(eren) gekregen. Je merkt heel goed dat het hebben van kinderen een hele nieuwe fase in je leven is. Het is mooi en je bent blij, maar je leeft echt niet alleen maar op een roze wolk. Al zou je dat niet graag hardop durven zeggen.

Het kan lastig zijn om over deze dingen te praten die jullie leven veranderen; misschien is het makkelijker om er samen over te lezen. Het is mooi om samen te leren hoe het leven geleefd mag worden dichtbij God. We kijken hoe het er van dag tot dag aan toe kan mag gaan.

Natuurlijk geniet je en ben je blij met allerlei ontwikkelingen die je kind maakt, de eerste lachjes, de eerste geluidjes. Maar het brengt allerlei verantwoordelijkheden met zich mee. Opeens ben je voor je gevoel allereerst vader en moeder. De band die je samen met elkaar als partners met elkaar hebt, komt op een ander niveau te staan.

Als je een eerste kindje gekregen hebt, is de tijd voorbij dat je er alleen maar voor elkaar was, maar nu ontdek je door de geboorte van een kind dat er veel verandert. Je partner wordt moeder of vader. De komst van een kleine kan spanningen veroorzaken. Korte nachten? Huilt je kind veel? Hoe gaat je herstel als moeder na de bevalling? Zijn er dure uitgaven? Het kan maar zo leiden tot toenemende spanningen onder elkaar.

Nu kan het misschien bij jullie best meevallen, maar als het gebeurt kun je daar verdrietig van worden. Kijk er toch niet gek van op. Deze fase van je leven is zwaar en intensief. Als het spannend wordt, wees je dan bewust dat de impact van de geboorte van je kind groot is en dat je daardoor minder ruimte hebt. Als je met elkaar een aanvaring hebt, ga dan niet twijfelen, maar blijf relaxed, door het samen op een goede manier bespreekbaar te maken. Blijf elkaar liefhebben en wees trouw.

Het is wel goed te benadrukken dat een conflict tussen jullie als ouders onderling bij een kind zoveel mogelijk weggehouden moet worden. Natuurlijk mag een kind best begrijpen dat ook in de liefde tussen papa en mama er ook best pijnlijke momenten kunnen zijn. Maar toch zet het welzijn van je kind voorop in jullie relatie. Harde woorden die jullie tegen elkaar zeggen kunnen bij een kind zomaar blijven hangen. Kinderen voelen zich met hun ouders veel meer verbonden dan ouders vaak denken.

Hoe denken jullie er over?

- Hoe gaan jullie om met mogelijke conflicten in je relatie?
- Vinden jullie dat je kinderen daar zoveel mogelijk buiten moet houden?
- Wat betekent 'vergeving' voor jullie?
- Ga je samen ook in gebed om dat wat moeilijk is bij God neer te leggen?

Zou het niet goed zijn om dit soort spanningen op voorhand met elkaar bespreekbaar te maken? Je raakt snel geïrriteerd en geïsoleerd als je het spel blijft spelen. Vroeg of laat gaat het dan escaleren.
Misschien heb je een betrouwbare vriend als man of een goede vriendin als vrouw waar jij je hart eens kunt luchten. Het kan ook enorm opluchten wanneer je bij je ouders eens kunt vertellen wat er je dwars zit.

Probeer regelmatig samen iets moois te blijven doen waar je met elkaar van geniet. Blijf bewust elkaar als levenspartner waarderen en elkaar bemoedigen. Vraag oppas als je samen weg wilt en kijk eens om je heen in de gemeente wie dat wil doen. Een netwerk van contacten uit de gemeente is daarom waardevol. We staan er met elkaar voor en niemand hoeft zich beter voor te doen hij of zij is.

'Dat liefde en trouw u niet verlaten! Bind ze om uw hals, schrijf ze op de tafel van uw hart'.
Spreuken 3:3